

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200213
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:3021200213.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne JUDr. Anity Filovej a sudcu Mgr. Petra Macha, PhD. v právnej veci žalobcov: 1) F. E., bytom Y. XX, 2) Z. H., bytom K. X, 3) F. K. H., bytom H. XXX/X, Y., 4) Lesné spoločenstvo, pozemkové spoločenstvo Dubnička, so sídlom Dubnička 62, IČO: 34 015 515, 5) Združenie vlastníkov lesov a pôdy, Pozemkové spoločenstvo Prusy, so sídlom Prusy 111, IČO: 34 010 611, žalobcovia 1) až 5) právne zastúpení právne zastúpení advokátkou: Mgr. Alena Gregorová, so sídlom Horná 54, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 7/7, Bánovce nad Bebravou, IČO: 42 025 516, za účasti ďalších účastníkov konania: 1) F. Z. N., bytom Y. X, 2) DT Forest a.s., so sídlom Lieskovec 146, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 36 723 622, 3) Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie Kňaží stôl Ľutov, P.O.Box 9, Ľutov, ďalší účastníci 1) až 3) právne zastúpení advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária HORVÁTH, s.r.o., so sídlom Slnečná 592/2, Galanta, IČO: 56 059 108, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. j. OU-BN-PLO-2021/004105-001 zo dňa 13. mája 2021, o kasačných sťažnostiach žalobcov 1) až 5) a ďalších účastníkov 1) až 3) proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13 S 69/2021-526 zo dňa 26. októbra 2022, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13 S 69/2021-526 zo dňa 26. októbra 2022 zrušuje a vec vráca Správne mu súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 26. októbra 2017 sa uskutočnilo zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri „Kňaží stôl“ (ktorého výmera podľa analýzy vypracovanej spoločnosťou EuroFeret, s.r.o. predstavuje 2889,6133 ha, pričom z rozhodnutia Lesného úradu Topoľčany č. LÚ 150/1994 zo dňa 22. februára 1995 o uznaní predmetného poľovného revíru vyplýva, že pôvodná výmera predstavovala 2877 ha). Zhromaždenia vlastníkov sa podľa predloženej notárskej zápisnice č. N 1813/2017, NZ 40779/2017, NCRIs 41600/2017 zo dňa 2. novembra 2017 zúčastnili vlastníci poľovných pozemkov v predmetnom revíri vlastníci 56,57 % (1637,4468 ha). Na predmetnom zhromaždení bolo schválené postúpenie užívania poľovného revíru Kňaží stôl ďalšiemu účastníkovi 3) a boli zvolení splnomocnenci zhromaždenia vlastníkov pre podpísanie zmluvy väčšinou hlasov všetkých vlastníkov a zástupcov vlastníkov poľovných pozemkov - 52,82 % (za): 1,53 % (proti): 0 (zdržal sa).

2. Splnomocnenci zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Kňaží stôl a ďalší účastník 3) podpísali Zmluvu o užívaní poľovného revíru Kňaží stôl zo dňa 2. novembra 2017 (ďalej len „zmluva o užívaní poľovného revíru“), ktorú žalovaný opatrením č. OU-BN-PLO 2018/002449-5 zo dňa 11. mája 2018 zaevidoval.

3. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 11S/76/2018-194 zo dňa 30. marca 2021 zrušil toto opatrenie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší správny súd Slovenskej

republiky rozsudkom sp. zn. 7 Svk 6/2021 zo dňa 19. decembra 2022 zamietol kasačnú sťažnosť žalovaného proti tomuto rozsudku správneho súdu.

4. Žalovaný v ďalšom konaní opatrením č. OU-BN-PLO-2021/004105-002 zo dňa 13. mája 2021 (ďalej len „žalované opatrenie“ alebo „opatrenie žalovaného“) opätovne zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru.

5. Vychádzajúc z predloženej notárskej zápisnice žalovaný uviedol, že zvolávateľom zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Kňaží stôl, ktoré sa uskutočnilo dňa 26. októbra 2017, boli zástupcovia vlastníkov vlastniacich 40,49% poľovných pozemkov v poľovnom revíri. Pozvánka, resp. verejná vyhláška bola zverejnená na úradných tabuliach príslušných obecných úradov, a to najmenej 5 dní vopred. Žalovaný skonštatoval, že rozdiely vo výmerách poľovných pozemkov podľa predloženej analýzy a rozhodnutia o uznaní poľovného revíru mohli vzniknúť buď ROEP-om, nepoľovnými plochami či plynutím času. Rozdiel vo výmere (nová výmera 2889,6 ha a stará výmera 2877 ha) však nemá vplyv na prítomnosť nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov na zhromaždení vlastníkov a na výsledky hlasovania. Preskúmajúc predložené splnomocnenia navyše žalovaný zistil, že predmetného zhromaždenia vlastníkov sa zúčastnilo celkovo až 58,98 % vlastníkov poľovných pozemkov predmetného revíru. Žalovaný nebral do úvahy 2 plnomocenstvá vlastníkov zomrelých pred uskutočnením zhromaždenia vlastníkov a tieto od výsledného percenta zúčastnených aj odpočítal. Rovnako vylúčil tiež 45 duplicitných plnomocenstiev a tieto tiež od výsledného percenta odpočítal. Tieto odpočítania nemali však žiadny vplyv na uznášaniaschopnosť zhromaždenia vlastníkov a ani na výsledok hlasovania. Po prepočte žalovaného sa zhromaždenia vlastníkov zúčastnili vlastníci vlastniaci 1638,4032 ha výmery poľovných pozemkov v poľovnom revíri, čo predstavuje 56,70 % (po vykonaní korekcií). Zhromaždenie vlastníkov schválilo zmluvu o užívaní poľovného revíru a zvolilo si splnomocnencov na jej podpísanie tiež väčšinou hlasov na výmere 1520,2702 ha poľovného revíru, teda 52,63 % hlasov. Zmluva o užívaní poľovného revíru tiež spĺňa všetky zákonné náležitosti, a preto ju žalovaný zaevidoval.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

6. Proti opatreniu žalovaného podal žalobca 1) správnu žalobu na správny súd a žiadal, aby tento zrušil opatrenie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalobca 1) v správnej žalobe poukázal na skutočnosť, že je vlastníkom poľovných pozemkov v poľovnom revíri Kňaží stôl o výmere 9,37 ha - 0,32 %. Podľa názoru žalobcu 1) si žalovaný nezabezpečil relevantné informácie o vlastníckej štruktúre, ktorými disponuje správca katastrálneho operátu (ktorým je tiež žalovaný), nezaoberal sa reálnym vlastníctvom poľovných pozemkov, žalovaný nevykonal ani náležité dokazovanie, nezistil skutočný stav veci a vydal nezákonné opatrenie. Žalovaný podľa názoru žalobcu 1) len prevzal a prepísal informácie uvedené v notárskej zápisnici a jej prílohách bez ich akéhokoľvek posúdenia.

8. Žalobca 1) namietal, že celková výmera poľových pozemkov v poľovnom revíri podľa listiny prítomných nie je zhodná s výmerou uvedenou v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru. Konatelia zvolávateľov zhromaždenia opakovane zasahovali do deja zhromaždenia, rozhodovali o tom, kto môže a kto nemôže byť prezentovaný alebo čo (ne)môže hovoriť. Na predmetnom zhromaždení bolo svojvoľne a bezdôvodne znemožnené zapísať prítomnosť právnických osôb založených podľa zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločnostiach (ďalej len „zákon o pozemkových spoločnostiach“), čím nebolo umožnené hlasovať žalobcovi 4 a 5, Urbariátu Plagany Ján a spol., pozemkové spoločenstvo a namiesto toho boli priznané hlasovacie práva fyzickým osobám (členom týchto spoločností), ktoré sú síce podielovými spoluvlastníkmi pozemkov spoločných nehnuteľností, avšak zákonnou úpravou postúpili ich práva na pozemkové spoločenstvo. Na zhromaždení vlastníkov teda došlo k protizákonnému započítaniu výmery jednotlivých spoluvlastníkov spoločných nehnuteľností, za ktorých mohli hlasovať a ktoré mohli reprezentovať výlučne pozemkové spoločenstvá, ktoré však zvolávateľia zhromaždenia k hlasovaniu nepripustili. V dôsledku vyššie uvedeného bolo podľa žalobcu 1) potrebné odpočítať z účasti a hlasovania výmeru pozemkov, ktoré mali byť reprezentované pozemkovými spoločnosťami a účasť by v takom prípade nedosiahla ani 33,34 %.

9. V rámci zhromaždenia boli podľa žalobcu 1) tiež zaevidované splnomocnenia vlastníkov, ktorí zomreli (pán S. M., pani D. N.). Zvolávateľia zastupovali aj obce Žitná - Radiša a Lutov, pričom udelené splnomocnenia neboli v zmysle ustanovenia § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení schválené obecným zastupiteľstvom.

10. Žalobca 1) tiež namietal, že plnomocenstvá fyzických osôb na zastupovanie na zhromaždení vlastníkov boli nepreskúmateľné, keď v rámci špecifikácie pozemku odkazujú na prílohu plnomocenstva, ktorá sa však v spise nenachádza. Na takéto plnomocenstvá, z ktorých nie je zjavné, o vlastníkov akých pozemkov ide, nie je možné prihliadať.

11. Správnu žalobu podali aj žalobcovia 2) a 3) ako vlastníci poľovných pozemkov v poľovnom revíri a žalobcovia 4) a 5) ako zástupcovia členov pozemkových spoločností, ktoré sú súčasťou poľovného revíru, podľa § 16 ods. 2 písm. a) zákona o pozemkových spoločnostiach. Žiadali zrušiť napadnuté opatrenie žalovaného.

12. Žalobcovia 2) až 5) v správnej žalobe namietali, že zmluvu o užívaní poľovného revíru Kňaží stôl nemohli podpísať dňa 2. novembra 2017 zástupcovia vlastníkov poľovných pozemkov v predmetnom revíri zvolení na zhromaždení dňa 26. októbra 2017, keďže dňa 27. októbra 2017 sa konalo ďalšie zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov nachádzajúcich sa v poľovnom revíri Kňaží stôl, kde došlo k zrušeniu splnomocňujúcich uznesení a zvoleniu ďalších splnomocnencov na uzatvorenie novej zmluvy o užívaní poľovného revíru s Poľovnou spoločnosťou LANDWILD (notárska zápisnica č. N 368/2017, Nz 39682/2017, NCRIs 40497/2017 zo dňa 29. októbra 2017).

13. Žalobcovia 2) až 5) tiež namietali, že ďalší účastník 3) nie je v centrálnom registri poľovníckych organizácií vedený ani ako poľovnícka organizácia a ani ako organizačná zložka inej poľovníckej organizácie.

14. Na základe listiny prítomných žalobcovia 2) až 5) poukázali na skutočnosť, že sa sporného zhromaždenia vlastníkov nezúčastnili najväčší vlastníci poľovných pozemkov v predmetnom revíri - Urbariát Plagány Ján a spol., pozemkové spoločenstvo, Lesné spoločenstvo, pozemkové spoločenstvo Dubnička, Združenia vlastníkov lesov a pôdy, Pozemkové spoločenstvo Prusy (848 ha poľovných pozemkov) ako ani Slovenský pozemkový fond (387,75 ha). Pri tomto stave je zrejmé, že na zhromaždení vlastníkov sa nemohla zúčastniť väčšina vlastníkov poľovných pozemkov v predmetnom poľovnom revíri, keďže pripočítajúc absentujúce podiely k podielom zúčastnených účastníkov celkový výsledok presahuje 100%.

15. Podľa názoru žalobcov 2) až 5) na spornom zhromaždení vlastníkov došlo k vedomému nezaregistrovaniu štatutárnych orgánov a zástupcov pozemkových spoločností, čím im bolo znemožnené zastupovať adekvátnu výmeru pozemkov na zhromaždení vlastníkov. Namiesto toho boli prezentované osoby, ktoré sú vlastníkami spoločných nehnuteľností, a došlo tak umelému navýšeniu počtu hlasov tak, aby bola získaná uznášaniaschopnosť sporného zhromaždenia vlastníkov. Podľa názoru žalobcov 2) až 5) hlasy niektorých vlastníkov spoločných nehnuteľností, ktorí sú združení v pozemkových spoločnostiach a konali napriek tomu na zhromaždení vlastníkov samostatne - teda na hlasovanie za časť spoločnej nehnuteľnosti splnomocnili inú osobu, je potrebné v predmetnej veci odpočítať. Podľa názoru žalobcov 2) až 5), vychádzajúc z osobitnej právnej úpravy zákona o pozemkových spoločnostiach v spojení s § 5 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o poľovníctve“), na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich spoločne obhospodarované pozemky pozemkového spoločenstva je orgánom oprávneným na výkon hlasovacieho práva k spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti výbor pozemkového spoločenstva, ak zo zmluvy o spoločenstve, stanov alebo rozhodnutia spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti alebo spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti nevyplýva niečo iné [§ 16 ods. 1, 2 písm. b) zákona o pozemkových spoločnostiach].

16. Ostatne žalobcovia 2) až 5) namietali, že zvolávatelia sporného zhromaždenia vlastníkov odmietli uznať zastupovanie vlastníkov poľnohospodárskych pozemkov, ktoré títo dali zmluvne nájomcovi - PD Uhrovec, a.s. za nájomné v zmluvách uzavretých podľa zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, pričom podľa § 7 ods. 3 predmetného zákona možno v zmluve o nájme pozemkov na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku dohodnúť, že nájomca bude zastupovať prenajímateľa podľa zákona o poľovníctve.

17. Správny súd uznesením č. k. 13 S 69/2021-482 zo dňa 24. augusta 2022 spojil konania o správnych žalobách žalobcu 1) a žalobcov 2) až 5) na spoločné konanie.

18. Následne správny súd rozsudkom č. k. 13 S 69/2021-526 zo dňa 26. októbra 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) správne žaloby žalobcov zamietol, ďalším účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania.

19. Správny súd v napadnutom rozsudku rozsiahlo citoval rozhodovaciu činnosť kasačného súdu a následne dospel k názoru, že žalovaný odstránil všetky nedostatky, ktoré mu boli vytknuté predchádzajúcim zrušujúcim rozhodnutím správneho súdu. V pomerne rozsiahlom odôvodnení (5 strán) žalovaný podľa správneho súdu podrobne popísal, na základe akých úvah a podkladov dospel k záveru, že v posudzovanom prípade sú splnené podmienky zaevidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru Kňaží stôl a prehľadne, s uvedením výpočtu, uviedol, ako dospel k záveru, že relevantné rozhodnutia boli prijaté vlastníkami, resp. splnomocnencami zástupcov, ktorí vlastnia viac ako 50 % celkovej výmery poľovného revíru. Preto správny súd žaloby žalobcov ako nedôvodné zamietol. Podľa názoru správneho

súdu z obsahu administratívneho spisu nevyplývajú skutočnosti tvrdené žalobcami, že by predpoklad dosiahnutia väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri splnený nebol. Naopak, správny súd sa stotožnil s názorom žalovaného a v súvislosti s odôvodnením obsiahnutým v napadnutom opatrení uviedol, že „správny súd naň v celosti odkazuje, nakoľko je vyčerpávajúce a nie je potrebné k nemu nič dopĺňať.“

20. K argumentácii žalobcov týkajúcej sa pozemkových spoločenstiev správny súd uviedol, že „s touto argumentáciou sa správny súd nestotožňuje, nakoľko podľa názoru správneho súdu započítanie týchto plných mocí je v súlade so zákonom. Zo žiadneho zákonného ustanovenia totiž nevyplýva opak.“

21. Ďalším účastníkom konania správny súd nárok na náhradu trov konania nepriznal podľa § 169 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), keďže správny súd ďalším účastníkom konania neuložil žiadne povinnosti pod toto ustanovenie subsumovateľné.

III. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

22. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podali kasačnú sťažnosť ďalší účastníci 1) až 3) v časti výroku o nepriznaní nároku na náhradu trov konania z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. Žiadali III. výrok napadnutého rozsudku zrušiť a vec vrátiť správneho súdu na ďalšie konanie.

23. Ďalší účastníci argumentujú, že sa stali účastníkmi konania preto, lebo ich za nich označili žalobcovia vo svojich správnych žalobách. Správny súd ich oboznámil s podanými žalobami a vyzval ich na vyjadrenie. V priebehu súdneho konania sa ďalší účastníci 1) až 3) tiež opakovane vyjadrovali k podaniam žalobcov na základe výzvy správneho súdu. Na pojednávaniach boli tiež prítomní na základe predvolaní zo strany správneho súdu. Zo strany ďalších účastníkov 1) až 3) išlo o aktívne hájanie ich práv, keďže v dôsledku úspechu žalobcov v správnom súdnom konaní by toto malo zásadný negatívny dopad na ich právne postavenie. Napriek úspechu ďalších účastníkov 1) až 3) v súdnom konaní im správny súd nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie pritom správny súd odôvodnil stroho. Ďalší účastníci 1) až 3) sa nestotožňujú s názorom správneho súdu, že aplikácia prostriedkov procesnej obrany nebola povinnosťou ďalších účastníkov. Povinnosť žalobcov nahradiť trovy konania ďalším účastníkom 1) až 3) vyplýva tiež zo zásady úspechu.

24. Proti napadnutému rozsudku v celom rozsahu podali kasačnú sťažnosť žalobcovia 2) až 5) a následne aj žalobca 1), pričom ich kasačné sťažnosti sú v podstatnom obdobné. Žalobcovia zastávajú názor, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Žiadali kasačný súd, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší opatrenie žalovaného, alternatívne aby tento zrušil a vec vrátil správneho súdu na ďalšie konanie.

25. Žalobcovia namietajú, že žalovaný sice odstránil vady absolútneho nedostatku odôvodnenia, avšak kvalita odôvodnenia napadnutého opatrenia je naďalej pochybná a nedostatočná, samotné skúmanie podkladov zo strany žalovaného bolo nedostatočné, nepredstavujúce oporu pre zaevidovanie zmluvy.

26. Zo zaobstaraných podkladov navyše vyplýva opak, ako tvrdí žalovaný. Žalobcovia tvrdia, že zvolávatelia sporného zhromaždenia si neoprávnene započítali aj splnomocnenia za fyzické osoby v rozsahu nehnuteľností zahrnutých v pozemkových spoločenstvách, a to spolu až v rozsahu 11,48 % pri výmere 2877 ha (pri výmere 2899 ha je to 11,44 %), pričom žalovaný napadnutým opatrením zaevidoval zmluvu na základe uznesení prijatých 55,14 % väčšinou. Po odpočítaní neoprávnených hlasov by bol výsledok hlasovania 43,66 %, čo nie je nadpolovičná väčšina - teda neboli splnené zákonné predpoklady v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve.

27. Žalobcovia tiež považujú rozsudok správneho súdu za arbitrárny, keď tento neuviedol žiadne argumenty k tomu, ako posúdil splnomocnenia a počítanie hlasov jednotlivých fyzických osôb za rozsah výmery zahrnutej v pozemkových spoločenstvách, čím došlo k ujme na právach žalobcov.

28. Správny súd sa nevyjadril k zápisnici zo zasadnutia žalobcu 5) konaného dňa 5. marca 2017, ktorým boli predseda a podpredseda pozemkového spoločenstva splnomocnení na účasť a hlasovanie na zhromaždeniach vlastníkov (napriek tomu boli pri hlasovaní vlastníkov započítané hlasy individuálnych fyzických osôb, inak začlenených do žalobcu 5) ako pozemkového spoločenstva, v rozsahu 5,72 % percenta pri výmere 2889 ha, resp. 5,75 % pri výmere 2877 ha - predložený zoznam členov); k zápisnici z riadneho valného zhromaždenia Urbariátu Plagany Ján a spol., pozemkové spoločenstvo zo dňa 17. februára 2017, ktorým boli predseda a podpredseda splnomocnení na účasť a hlasovanie na zhromaždení vlastníkov (napriek tomu boli pri hlasovaní vlastníkov započítané hlasy individuálnych fyzických osôb, inak začlenených do ako pozemkového spoločenstva, v rozsahu 3,68 % percenta pri výmere 2889 ha, resp. 3,70 % pri výmere 2877 ha - predložený zoznam členov) a ani k uzneseniu žalobcu 4) zo dňa 18. marca 2017, ktorým boli vo vymedzenom rozsahu poverení výbor a predseda (napriek tomu boli pri hlasovaní vlastníkov započítané hlasy individuálnych fyzických osôb, inak začlenených do žalobcu 4) ako pozemkového spoločenstva, v rozsahu 2,04 % percenta pri výmere 2889 ha, resp. 2,05 % pri výmere 2877 ha - predložený zoznam členov).

29. Žalobcovia zopakovali svoju argumentáciu, že aj zo samotnej notárskej zápisnice obsiahnutej v administratívnom spise vyplýva, že v rámci zhromaždenia vlastníkov bolo odmietnuté zapísanie pozemkových spoločenstiev do listiny prítomných, čím bolo upreté právo hlasovať žalobcovi 4), 5) a Urbariátu Plagany Ján a spol., pozemkové spoločenstvo a zároveň boli priznané neexistujúce hlasovacie práva fyzickým osobám, ktoré sú síce podielovými spoluvlastníkmi pozemkov spoločných nehnuteľností, avšak zákonnou úpravou zákona o pozemkových spoločenstvách postúpili tieto práva (vrátane hlasovacieho práva) na pozemkové spoločenstvo.

30. Správny súd sa tiež vôbec nevyjadril k podstatnej otázke rozporu vo výmerách poľovného revíru určeného v rozhodnutí a v prepočte zvolávateľov sporného zhromaždenia vlastníkov.

31. Ku kasačnej sťažnosti ďalších účastníkov 1) až 3) sa vyjadrili žalobcovia, ktorí uviedli, že správny súd ďalším účastníkom neukladal žiadne povinnosti, preto nemohlo dôjsť k vzniku nároku na náhradu trov konania podľa § 169 SSP. V predmetnej veci sa nevyskytli ani dôvody hodné osobitného zreteľa. Vyjadrenia ďalších účastníkov, ich právne zastúpenie či účasť na pojednávaní boli dobrovoľné. Napadnutý rozsudok navyše nevychádzal v podstatnom z ich argumentácie - vyjadrenia ďalších účastníkov nemali teda mimoriadny prínos pre objasnenie veci. S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 2 As 2/2003 (758/2006 Sb. NSS) žalobcovia uviedli, že zásada úspechu sa na nárok na náhradu trov konania ďalších účastníkov nevzťahuje.

32. Žalobca 1) a žalobcovia 2) až 5) sa navzájom vyjadrili aj k nimi podaným kasačným sťažnostiam s tým, že s týmito sa v plnom rozsahu stotožňujú.

33. Ku kasačným sťažnostiam žalobcov sa vyjadril aj žalovaný, ktorý sa stotožnil s napadnutým rozsudkom a skonštatoval, že v predmetnej veci rozhodla o podpísaní zmluvy väčšina vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Kňaží stôl. K právnym otázkam nastoleným žalobcami sa žalovaný bližšie nevyjadril. Kasačné sťažnosti žalobcov navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

34. Ku kasačným sťažnostiam žalobcov sa vyjadrili ďalší účastníci 1) až 3). Tí zastávajú názor, že žalobcovia žiadnym spôsobom nekonkretizovali svoje tvrdenie, v čom má byť opatrenie žalovaného nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Správny orgán navyše nemusí dať odpovede na všetky otázky, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie vo veci zásadný význam. Ďalší účastníci uviedli, že k návrhu na evidenciu zmluvy predložili všetky zákonom požadované dokumenty, ktoré žalovaný náležite preskúmal.

35. K rozporu medzi výmerami poľovného revíru ďalší účastníci 1) až 3) uviedli, že ide o bežný stav, keďže poľovné pozemky sa neustále menia, resp. ex lege menia svoj charakter - môžu sa stať nepoľovnými (oplotením, zastavaním) alebo naopak sa stanú opäť poľovnými. Údaj o výmere poľovného revíru je údajom deklarátornej povahy, ktorý sa mení v závislosti od toho, ako pozemky menia svoj charakter (§ 2 písm. f) a o) zákona o poľovníctve - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžr 73/2016 zo dňa 6. júna 2017).

36. Podľa názoru ďalších účastníkov 1) až 3) pri skúmaní podmienok na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nebolo v právomoci žalovaného skúmať otázku, či mali alebo nemali byť pozemkové spoločenstvá zapísané do listiny prítomných. Navyše sa zástupcovia pozemkových spoločenstiev riadne nepreukázali oprávnením hlasovať. Otázka zastupovania členov pozemkových spoločenstiev vo veciach rozhodovania o výkone práva poľovníctva nie je riešená v zmluvách o založení, v ich stanovách, ani v žiadnom internom akte. Žalobcovia 4) a 5) v tomto smere nepreukázali ani existenciu čiastkového rozhodnutia zhromaždení ako ich najvyšších kompetentných orgánov, ktoré by ich na zastupovanie oprávňovali.

37. Po predložení veci Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky bola táto náhodným spôsobom pridelená do senátu 6S. Na základe § 27c rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu na rok 2023 v znení jeho opatrenia č. 6 bola vec prerozdelená do senátu 8S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v zložení JUDr. Anita Filová (predsedníčka senátu), Mgr. Kristína Babiaková a JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD. (sudca spravodajca).

38. Podpredseda Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky uznesením sp. zn. Kpp/24-34 zo dňa 27. novembra 2024, na základe oznámenia sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., tohto podľa § 87 ods. 2 SSP vylúčil z prejednávania a rozhodovania veci. Z dôvodu vylúčenia JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. bola ako sudkyňa spravodajkyňa v predmetnej veci určená Mgr. Kristína Babiaková a ďalším (zastupujúcim) členom senátu sa stal sudca Mgr. Peter Mach, PhD. v súlade s Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2024.

IV. Posúdenie kasačného súdu

39. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačné sťažnosti žalobcov 1) až 5) ako aj kasačná sťažnosť ďalších účastníkov 1) až 3) boli podané včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenými osobami (§ 442 ods. 1 SSP) a sú prípustné (§ 439 ods. 1 SSP),

preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačné sťažnosti žalobcov 1) až 5) sú dôvodné.

40. Kľúčovou právnou otázkou v predmetnej veci bola otázka, či vlastníci poľovných pozemkov združení v pozemkovom spoločenstve sú oprávnení hlasovať na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 5 zákona o poľovníctve samostatne alebo len prostredníctvom orgánov pozemkového spoločenstva.

41. Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

42. Podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

43. Podľa § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri (ďalej len „užívanie poľovného revíru“) rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5.

44. Podľa § 5 ods. 2 zákona o poľovníctve na zhromaždení práva vlastníka vykonáva orgán alebo organizácia podľa osobitných predpisov.

45. Podľa § 3 zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018 spoločenstvo podľa tohto zákona je právnická osoba.

46. Podľa § 2 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018 na práva a povinnosti vlastníkov spoločnej nehnuteľnosti a vlastníkov spoločne obhospodarovaných nehnuteľností sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak § 8 ods. 1, § 9 ods. 1 až 3 a 7 až 10, § 10 ods. 4 a § 15 ods. 2 až 4 neustanovujú inak.

47. Podľa § 15 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018 zhromaždenie rozhoduje podľa § 14 ods. 4 písm. a), b), d), h) a i) nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov členov spoločenstva; v ostatných prípadoch zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov členov spoločenstva, ktorých podiely na spoločnej nehnuteľnosti nespravuje alebo s ktorými nenakladá fond podľa § 10 ods. 1 a 2. Prehlasovaní členovia spoločenstva majú právo obrátiť sa na súd, aby rozhodol o neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia.

48. Podľa § 14 ods. 4 písm. e) zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018 do pôsobnosti zhromaždenia patrí e) rozhodovať o hospodárení spoločenstva, spôsobe užívania spoločnej nehnuteľnosti a spoločne obhospodarovaných nehnuteľností a nakladaní s majetkom spoločenstva.

49. Podľa § 19 ods. 1 písm. b) zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018 spoločenstvo na účely podnikania na spoločnej nehnuteľnosti alebo na spoločne obhospodarovaných nehnuteľnostiach, ich spoločného užívania a obstarávania spoločných vecí vyplývajúcich z vlastníctva k nim b) hospodári v lesoch a na vodných plochách.

50. V súvislosti s nastolenou právnou otázkou dáva kasačný súd do pozornosti, že pre posúdenie nastolenej právnej otázky bola relevantná právna úprava obsiahnutá v zákone o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018, teda v čase, keď došlo k spornému zhromaždeniu vlastníkov (26. októbra 2017), na ktorom mali jednotliví členovia pozemkových spoločenstiev aj samostatne hlasovať podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 5 zákona o poľovníctve.

51. Vychádzajúc z relevantnej právnej úpravy kasačný súd konštatuje, že pozemkové spoločenstvá podľa § 2 ods. 1 zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018 sú združeniami najmä vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti podľa § 9 ods. 1 zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018, prípadne vlastníkov spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti podľa § 12 ods. 1 zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018 s vlastnou právnou subjektivitou (§ 3 zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018). Cieľom a účelom pozemkového spoločenstva je realizácia spoločného hospodárenia so spoločnými nehnuteľnosťami v intenciách § 19 ods. 1 a 3 zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018.

52. Z takejto povahy pozemkového spoločenstva logicky vyplýva obmedzenie práv a povinností vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti a vlastníkov spoločne obhospodarovaných nehnuteľností, inak upravených zákonom č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov, a to práve v intenciách právnej úpravy zákona o pozemkových spoločenstvách (§ 2 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018). Jedným z takýchto obmedzení je tiež

to, že o hospodárení spoločenstva a spôsobe užívania spoločnej nehnuteľnosti nerozhodujú vlastníci podielov spoločnej nehnuteľnosti a vlastníci spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti samostatne/ nezávisle, ale prostredníctvom orgánov pozemkového spoločenstva na to určených (§ 2 ods. 2 v spojení s § 15 ods. 2 a § 14 ods. 4 písm. e) zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018).

53. Jednou zo zložiek hospodárenia spoločenstva a rozhodovania spoločenstva o spoločnom užívaní spoločnej nehnuteľnosti je pritom otázka hospodárenia v lesoch (§ 19 ods. 1 písm. b) zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018), pod ktorú aj podľa názoru kasačného súdu spadá rozhodovanie o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri na pozemkoch spadajúcich pod hospodárenie pozemkového spoločenstva podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 5 ods. 2 zákona o poľovníctve.

54. Vyššie uvedené úvahy kasačného súdu potvrdzuje (i) samotné ustanovenie § 5 ods. 2 zákona o poľovníctve, ktoré oprávňuje vykonávať práva vlastníka na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov orgán a organizáciu podľa osobitných predpisov s odkazom na dovysvetľujúcu poznámku pod čiarou odkazujúcu na zákon o pozemkových spoločenstvách [§ 5 ods. 2 zákona o poľovníctve v spojení s poznámkou pod čiarou 6)] ako aj (ii) deklaratórna zmena právnej úpravy účinná od 1. júla 2018, v zmysle ktorej bolo oprávnenie uzatvárať zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 12 a § 13 zákona o poľovníctve v mene členov spoločenstva zverené priamo orgánu pozemkového spoločenstva, jeho výboru, ak zo zmluvy o spoločenstve, stanov alebo rozhodnutia spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti alebo spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti nevyplýva niečo iné [§ 16 ods. 2 písm. b) zákona o pozemkových spoločenstvách v aktuálnom znení v spojení s poznámkou pod čiarou 29b].

55. Podľa názoru kasačného súdu preto pri rozhodovaní o užívaní spoločnej nehnuteľnosti (alebo jej časti) na účely rozhodovania o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri, do ktorého spoločná nehnuteľnosť (alebo jej časti) tvoriaca poľovné pozemky spadá, aj právna úprava účinná v čase konania zhromaždenia neumožňovala vystupovať samostatne jednému či viacerým spoluvlastníkom - členom spoločenstva, ale naopak vyžadovala, aby poľovné pozemky poľovného revíru v rámci spoločnej nehnuteľnosti reprezentovali zákonom určené orgány príslušnej právnickej osoby (organizácie) - pozemkového spoločenstva [§ 11 v spojení s § 5 ods. 2 zákona o poľovníctve a v spojení s § 2 ods. 2, § 15 ods. 2 a § 14 ods. 4 písm. e) zákona o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom do 30. júna 2018]. K obdobným záverom (mutatis mutandis) pritom došiel kasačný súd aj v iných veciach, medzi inými rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžk 34/2020 zo dňa 30. marca 2022, body 38 až 41 či pre túto vec záväzné rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Svk 6/2021 zo dňa 19. decembra 2022, body 13 až 15.

56. Preto ak správny súd uviedol, že započítanie hlasov individuálnych vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri, ktorých pozemky boli súčasťou spoločnej nehnuteľnosti obhospodarovanej pozemkovým spoločenstvom, bez umožnenia hlasovania príslušným orgánom pozemkového spoločenstva, bolo v súlade so zákonom, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tejto časti nie je relevantný ani odkaz správneho súdu na argumentáciu obsiahnutú v opatrení žalovaného, keďže toto žiadnu argumentáciu vo vzťahu k tejto otázke ani neobsahuje.

57. Pokiaľ ďalší účastníci konania 1) až 3) namietajú, že vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa hlasovania vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do pozemkových spoločenstiev nemal kompetenciu správny súd a ani žalovaný posudzovať, s touto argumentáciou sa kasačný súd nestotožňuje. Kasačný súd už totiž vo svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Svk 21/2022 zo dňa 26. septembra 2023, bod 45) „hoci (ne)zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru má charakter evidenčného úkonu (predmetná zmluva teda nepodlieha schváleniu správnym orgánom), zákon tento úkon správneho orgánu podmieňuje splnením viacerých podmienok. Základnou zákonnou podmienkou, vyjadrenou v § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, je požiadavka, aby zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 13 ods. 1 a nasl. zákona o poľovníctve podpísal subjekt podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve na jednej strane a na druhej strane vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Aby správny orgán vykonal evidenčný úkon musí teda spoľahlivo zistiť splnenie podmienok podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, a súčasne absenciu skutočností podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve.“

58. V rozhodnutí sp. zn. 4 Sžk 5/2019 zo dňa 2. júla 2020 Najvyšší súd Slovenskej republiky (obdobne rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžk 15/2020 zo dňa 14. septembra 2022, sp. zn. 7 Svk 6/2021 zo dňa 19. decembra 2022, sp. zn. 6 Sžk 34/2020 zo dňa 30. marca 2022, sp. zn. 2 Sžk 21/2019 zo dňa 29. septembra 2021 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 1/2018 zo dňa 28. marca 2019, sp. zn. 2 Sžk 12/2019 zo dňa 30. júna 2021 a iné) tiež uviedol:

„26. Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a naplňovať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 721/2016-39 z 08.03.2017)

27. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálne technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

28. Okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíre rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru resp. vlastními spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené (pozri napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/72/2014 zo 06.10.2015, sp.zn. 3Sžk/15/2017 z 21.03.2018, sp.zn. 7Sžo/66/2016 z 25.04.2018).“

59. Zhrňujúc tak možno konštatovať, že (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžk 27/2021 zo dňa 31. mája 2023, bod 24): „Pokiaľ pri evidenčnom úkone správny orgán musí náležite zistiť, či zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali vlastníci najmenej nadpolovičnej väčšiny poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, musí overiť tiež, či sa tak stalo postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 16 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), a teda (i) či sa tak stalo na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov predmetného revíru (§ 5 ods. 1 zákona o poľovníctve), (ii) či toto zhromaždenie bolo náležite zvolané (§ 5 ods. 2 zákona o poľovníctve), (iii) či na zhromaždení vlastníkov rozhodla nadpolovičná väčšina (§ 5 ods. 4, 5 a 6 zákona o poľovníctve) a (iv) či bola zmluva podpísaná splnomocnencami vlastníkov, ktorí boli zvolení na zhromaždení, v určenom rozsahu zastupovania (§ 5 ods. 7 zákona o poľovníctve).“

60. Teda otázka, či mohli vlastníci poľovných pozemkov začlenených do pozemkových spoločenstiev samostatne hlasovať na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 5 ods. 2 zákona o poľovníctve, je pritom nepochybne otázkou súvisiacou so skúmaním toho, či na zhromaždení vlastníkov rozhodla nadpolovičná väčšina oprávnených vlastníkov poľovných pozemkov (§ 5 ods. 4, 5 a 6 zákona o poľovníctve).

61. Na druhej strane však kasačný súd zdôrazňuje, že nie každá nezákonnosť týkajúca sa uskutočneného zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov má za dôsledok nezákonnosť opatrenia o zaevidovaní zmluvy. Totiž (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Svk 21/2022 zo dňa 26. septembra 2023, bod 52) „právomoc sťažovateľa skúmať okolnosti týkajúce sa zvolania zhromaždenia vlastníkov bez ďalšieho neznamená, že zistené okolnosti a potenciálne nezákonnosti procesu zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov sú vždy aj zákonným dôvodom pre odmietnutie evidencie zmluvy o postúpení užívania poľovných pozemkov. Podľa § 16

ods. 1 zákona o poľovníctve je jednou z podmienok evidencie zmluvy skutočnosť, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Správny orgán v konaní o evidenciu zmluvy tak musí vždy hodnotiť, či ním zistené skutočnosti a vady týkajúce sa procesného postupu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 5 zákona o poľovníctve aspoň v potenciálnej rovine môžu spochybniť skutočnú vôľu vlastníkov vlastniacich najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru podpísať zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžk 15/2020 zo dňa 14. septembra 2022, body 44 a 51).

62. S ohľadom na vyššie uvedené bude úlohou správneho súdu v ďalšom konaní preskúmať, či zistená vada mala vplyv na rozhodnutie vlastníkov vlastniacich najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru rozhodnúť o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 5 zákona o poľovníctve uzatvoriť zmluvu o užívaní poľovného revíru v intenciách § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve. Správny súd teda preskúma, či po odpočítaní sporných hlasov vlastníkov poľovných pozemkov, trpiacich vadou identifikovanou kasačným súdom v bodoch 55 a 56 tohto rozsudku, bola zachovaná nadpolovičná väčšina hlasov vlastníkov poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru tak, ako to vyžaduje § 16 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 a § 5 zákona o poľovníctve. Správny súd sa prípadne tiež vysporiada s ďalšími podstatnými žalobnými námietkami, osobitne námietkami žalobcov 2) až 5) uvedenými v bode 12 a 13 tohto rozsudku.

63. Keďže kasačný súd dospel k záveru, že kasačné sťažnosti žalobcov 1) až 5) sú dôvodné, na základe čoho zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu ako celok, vrátane súvisiaceho III. výroku napadnutého ďalšími účastníkmi 1) až 3), bližšie sa argumentáciou ďalších účastníkov 1) až 3) o ich potenciálnom nároku na náhradu trov správneho súdneho konania nezaoberal.

64. Obiter dictum a pre účely ďalšieho konania kasačný súd k potenciálnym diskusiám ohľadom aktívnej legitímácie žalobcov 1) až 5) na podanie správnej žaloby v predmetnej veci poukazuje na svoju rozhodovaciu činnosť (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Svk 63/2022 zo dňa 30. januára 2024) ako aj rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 425/2023 zo dňa 8. februára 2024, publikované v ZNaUÚS ako judikát č. 2/2024), kde boli tieto otázky už zodpovedané.

V. Záver

65. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že napadnutý rozsudok správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Kasačný súd preto postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec vrátil Správnomu súdu v Banskej Bystrici [právnomu nástupcovi Krajského súdu v Trenčíne vo veciach správneho súdnictva podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súd a o zmene a doplnení niektorých zákonov] na ďalšie konanie.

66. V ďalšom konaní bude správny súd postupovať tak, ako naznačil kasačný súd v bode 62 tohto rozsudku. Vyjadrenými právnymi názormi kasačného súdu je správny súd viazaný (§ 469 SSP).

67. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

68. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Pri rozhodovaní o užívaní spoločnej nehnuteľnosti (alebo jej časti) na účely rozhodovania o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri zákon o pozemkových spoločnostiach neumožňuje vystupovať samostatne jednému či viacerým spoluvlastníkom - členom spoločnosti, ale naopak vyžaduje, aby poľovné pozemky poľovného revíru v rámci spoločnej nehnuteľnosti reprezentovali zákonom určené orgány príslušnej právnickej osoby (organizácie) - pozemkového spoločenstva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.